

52 - 310γ

1729. Ἀπόφασις ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου τῶν Ἐπιτρόπων Σύρου,
ἐν 110β, σ. 352, ἐπὶ τῆς ἔξης κληρονομικῆς διαφορᾶς.

Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς πανώλους τοῦ 1728, ἀπέθανε πρῶτος ὁ πατὴρ καὶ ἐν συνεχείᾳ μετά τινας ἡμέρας τὰ δύο ἐκ τῶν τέκνων του ἐδημιουργήθη διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἐλευθέρας θυγατρὸς P. καὶ τοῦ γαμβροῦ τῆς νυμφευμένης ἑτέρας θυγατρός, ἐκπροσωποῦντος τὴν σύζυγόν του. Διὰ τῆς ἀποφάσεως γίνεται δεκτόν, ὅτι ἐκ τῆς κληρονομίας δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἡ P. ἐν μερίδιον ὡς ἀτομικὴν μερίδα της, ὡς κληρονόμος τοῦ πατρός της καὶ ἐν μερίδιον ὡς κληρονόμος τῶν ἀδελφῶν της. Ἡ δὲ ἔγγαμος ἀδελφὴ ἐν μερίδιον ὡς κληρονόμος τῶν ἀδελφῶν της. Καὶ τοῦτο ὄρθως κατὰ τὸ ἐθιμικὸν δίκαιον τῆς Σύρου, διότι ἡ προκατεῖσα θυγάτηρ δὲν μετεῖχε τῆς κληρονομίας τοῦ πατρός. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν β' τάξιν ἐκαλοῦντο ὡς ἔξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ θανόντος καὶ ὅγι οἱ γονεῖς.

53 - 350α

1742. Νοταριακὸν «έμπατικοχάρτι» τῆς Χίου,
ἐν 160α, Α', σ. 69 ἐπ.

«...οὐδὲ N. Γ. ὡς πρόσωπον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Τιμίου Προοδόμου Γερήτα, διμολογῶ ὅτι πῶς ἐμβατικώνει πρὸς τὸν B. N. ... τὰ σκαλιὰ ὅπου ἔχει ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ Σηλημὰ ... νὰ τὰ δουλεύῃ ὁ B. ὡς καλὸς ἀναστάτης καὶ νὰ μοιράζονται τοὺς καρποὺς εἰς πέντε, τρία ὁ ἀναστάτης καὶ δύο ἡ ἐκκλησία καὶ ἀπὸ καιροὺς ἀπομοίρασης, τρία ἡ ἐκκλησία καὶ δύο ὁ ἀναστάτης καὶ γιὰ ἐμπατίκια βάζει ὁ B. τὸν κόπον του καὶ ὅποτε εὑρεθῇ κλέπτης καὶ ἀναμελήσ νὰ ἔξέρχεται καὶ γιὰ τὸ παρόν ἔχει τὸ παρόν ἐμπατικοχάρτι, ἵνα τὸ ποιοῦνται χονζέτιον εἰς τὸν ἀφέντη τοῦ Καδῆ...».

Ομοία «έμπατικοχάρτια» ὑπάρχουν καὶ ὅλα μὲ νοταριακὰ γράμματα τοῦ ἔτους 1750 ἐν 160α, Α', σ. 172 καὶ 221, τοῦ ἔτους 1751, αὐτόθι, σ. 249, τοῦ ἔτους 1752, αὐτόθι Β', σ. 77 καὶ 81, τοῦ ἔτους 1753, αὐτόθι, σ. 163, τοῦ ἔτους 1754, αὐτόθι, σ. 229 καὶ τοῦ ἔτους 1826, αὐτόθι, σ. 322.

54 - 358α

1747. Διαθήκη ἐκ Μήλου,
ἐν 219α, σ. 449.

«... Ἀκόμη λέγει ὅτι τὸ πρᾶγμα ὅποῦ ἀφίνει τοῦ Ηετοάκη θέλει ὅτι ἀν κάμη ἀρσενικὸν παιδί, νὰ δίδῃ τὸ μισὸν ζῶντας καὶ μετὰ θάνατον τὸ ὄλλο μισὸν ὑποστατικὰ ὅσον καὶ ἀσπρα καὶ πάλιν τὸ παιδί του εἰς ἀρσενικὸν μέρος

τοῦ αὐτοῦ Πετράκη ῥὰ ὑπάγῃ, τίποτες ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς θηλυκόν, ἀμὴ πάντοτε εἰς ἀρσενικὰ ἀλληλοδιαδόχως ῥὰ δίδωται δμοίως καὶ κάθε ἄλλη κοντετζιὸ καὶ παραγγελία ὅποῦ τοῦ ἀφίνει· εἰδὲ καὶ ἀπὸ τὸν οηθέντα Πετράκη δὲν ἦθελεν ενδοίσκεται ἀρσενικὸν μέρος, τὸ πρᾶγμα ὅποῦ τοῦ ἀφίνει μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τον ῥὰ δίδεται εἰς τὸν ἀδελφόν τον ἥγονν εἰς τὸ παιδὶ τοῦ αὐθέντη Ἰωαννάκη, εἰ δὲ καὶ ἀπὸ αὐτὸν δὲν ἦθελεν εἶσται ἀρσενικὸν μέρος, ὅποῦ ὁ θεὸς ῥὰ μὴν δώσῃ, τὸ πρᾶγμα τόσον ἐκεῖνο ὅποὺ ἀφίνει τοῦ Πετράκη ὅσον καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀφίνει τοῦ αὐθέντη Ἰωαννάκη ῥὰ πηγαίνῃ εἰς τὰ παιδιὰ τοῦ ἀνεψιοῦ τον Μιχαλάκη καὶ πάλιν αὐτὰ ῥὰ κάρονν τὰ δμοια εἰς τὰ ἀρσενικὰ μὲ κάθε κοντετζιὸ καὶ παραγγελίαν, ὡς καθὼς φαίνεται εἰς τὸ παρόν...».

55 - 360α

1748. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν Βολισσῷ τῆς Χίου,
ἐν 160a, Α', σ. 80 - 81.

«...ἐπέθανεν ἡ Σοφία ... καὶ ἔφηκε κληρονόμον τὸν ἄντραν τῆς καὶ ἔφηκε καὶ παιδὶ θηλυκὸ καὶ ἐπῆγα(ν) εἰς τοῦ Μονπῆ (= Μουφτῆ) καὶ ἐβγάλα φετονφᾶ καὶ ἔβαλε κληρονόμους τὸ πάππου τῆς καὶ τὸν ἄντρα τῆς...».

‘Η διανομὴ αὕτη ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διθωμανικοῦ δικαίου, ἐφαρμοζομένου ἐπὶ κληρονομιῶν διὰ τοὺς ραγιάδες.

56 - 360β

1748. Νοταριακὴ πρᾶξις Βολισσοῦ Χίου, δι' ἣς πωλεῖται «οὐδὲν ἡλιος», ἢτοι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνεγείρειν ὄροφον ὑπὲρ τὸν ὑπάρχοντα μιᾶς οἰκίας, δηλ. καθιεροῦται ἴδιοκτησία κατ' ὄροφον,

ἐν 160a, Α', σ. 81.

57 - 378α

1755. Φιρμάνιον σ. Σουλεϊμάν, ἀπὸ 1 Ἀπριλίου, δι' οὗ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας κατ' ἀποκοπὴν τὴν εἰσπραξιν τῶν φόρων τῶν νήσων, νὰ μεταβιβάζουν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ὅλους,

ἐν 226a, σ. 104.

